

WARSZAWSKI
UNIwersYTET
MEDYCZNY

ZAKŁAD NAUCZANIA ANESTEZJOLOGII I INTENSYWNEJ TERAPII

Warszawa, dnia 31 maja 2022 r.

dr hab. n. med. Dariusz Kosson
Warszawski Uniwersytet Medyczny
Zakład Nauczania Anestezjologii i Intensywnej Terapii

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Justyny Calki

nt. Ocena przydatności analizatora parametrów krytycznych i EKG w segregacji medycznej pacjentów szpitalnego oddziału klinicznego

Segregacja pacjentów w Szpitalnym Oddziale Medycyny Ratunkowej jest dużym wyzwaniem dla zespołu tam pracującego. Poszukiwanie metod mających na celu usprawnienie oraz ograniczenie czasu oczekiwania pacjenta na badanie lekarskie jest podstawowym zadaniem personelu pielęgniarskiego i zespołu ratowników przeprowadzających segregację medyczną. Kolejnym wyzwaniem jest redukcja pomyłek diagnostycznych oraz ograniczenie błędnych rozpoznań.

Praca przygotowana przez doktorantkę wkomponowuje się w zapotrzebowanie medyczne, organizacyjne i ma szansę na wdrożenie kliniczne. Cele pracy zostały jasno postawione: ocena przydatności badania echokardiograficzne go oraz analizatora parametrów krytycznych podczas segregacji pacjentów w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym. Układ pracy jest typowy składa się z 95 stron tekstu, zawiera 113 pozycji piśmiennictwa, 30 wykresów i 13 tabel. W części wprowadzającej autorka przedstawia definicję oraz podstawowe modele segregacji medycznej. Ten rozdział napisany jest zwięźle a jednocześnie zawiera głęboką analizę problemu.

Następny rozdział przedstawia/charakteryzuje badane grupy oraz zastosowaną metodologię. Badanie zostało dobrze zaplanowane, jasno określono kryteria włączenia i wyłączenia. Gromadzenie danych odbyło się w oparciu o kartę segregacji medycznej. Uzyskane dane poddano analizie statystycznej z wykorzystaniem standardowych programów. Pacjentów zróżnicowano dokonując podziału na grupę badaną i kontrolną - obie grupy zawierały zbliżoną liczbę pacjentów. Doktorantka dokonała analizy oceniając objawy kliniczne oraz choroby towarzyszące w obu grupach. W analizie wyselekcjonowała pacjentów, u których wykonano EKG oraz oceniono analityczne parametry laboratoryjne takie jak: pH krwi, stężenie mleczanów, poziom elektrolitów. Autorka dokonała analizy zmiany wartości tych parametrów, następnie metodami statystycznymi próbowała poszukać korelacji pomiędzy wybranymi zmiennymi takimi jak poziom stężenia mleczanu a ciśnienie tętnicze i saturacja.

Udało się wykazać że pacjenci w SOR przyjęci ze skierowaniem mieli zdecydowanie wyższy odsetek odchyleń od normy w badaniach laboratoryjnych. Nie zauważono tych zależności w przypadku wykonania badania EKG.

Ciekawie przedstawiają się wyniki zakwalifikowania i przeniesienia pacjentów z SORu do oddziałów klinicznych celem dalszego leczenia.

Interesująco wygląda rozkład pacjentów, którzy nie zostali przyjęci do oddziału. Pomimo znaczącej różnicy pomiędzy grupą badaną i kontrolną odsetek ponownego powrotu do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w obu grupach był podobny. Doktorantka wykazała znamienne krótszy czas oczekiwania na badanie lekarskie w grupie badanej w porównaniu do grupy kontrolnej

W dyskusji doktorantka przeanalizowała wybrane pozycje piśmiennictwa ustosunkowując się do własnych wyników. W rozprawie umiejętnie zaprezentowała przydatność danych biochemicznych uzyskanych z analizatora parametrów krytycznych do oceny stanu klinicznego pacjenta. Z dużym dystansem podeszła do interpretacji krzywej EKG przez personel prowadzący segregację medyczną w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym. Ograniczenia pracy zostały klarownie opisane.

Doktorantka zdefiniowała 9 wniosków, które korespondują z celami pracy. Większość z nich ma znaczenie praktyczne i poznawcze.

Poszczególne pozycje piśmiennictwa są cytowane z rozprawie z zachowaniem należytych standardów.

Uwagi krytyczne

W opinii recenzenta autorka zbyt pochopnie wyciągnęła wniosek 5. W pracy dostarczonej do analizy brak danych do oceny poprawy leczenia w oddziale specjalistycznym. Wniosek ten można zrehabilitować inaczej.

Niektóre wnioski pokrywają się z wynikami pracy i uważam że powinny być pominięte. Niezrozumiały jest dla mnie wniosek 8 dotyczący chorób przewlekłych, wymaga doprecyzowania w przypadku wykorzystania materiału do dalszej publikacji

Część tabel jest bardzo rozbudowana, graficznie uboga co utrudnia analizę czytającemu. Przedstawione uwagi nie zmniejszają wartości pracy.

Autorka wykazała umiejętność wyszukania aktualnego problemu klinicznego, wybrała właściwą metodykę, przeprowadziła badania stosując trafne metody, wnioski pracy sformułowała w oparciu o uzyskane wyniki.

Uważam że przedstawiona do recenzji praca spełnia ustawowe warunki stawiane pracom na stopień doktora nauk o zdrowiu.

Stawiam wniosek o dopuszczenie Pani mgr Justyny Całki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

dr hab. n. med. Dariusz Kosson